

luatphapcuaducchuatroi.org

Luật pháp của Đức Chúa Trời: Phụ lục 1: Huyền thoại về 613 điều răn

HUYỀN THOẠI VỀ 613 ĐIỀU RĂN VÀ CÁC ĐIỀU RĂN THẬT MÀ MỌI TÔI TỚ CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI PHẢI NỖ LỰC VÂNG GIỮ

NHỮNG HIỂU LÀM PHỔ BIẾN

Nhiều khi, khi chúng tôi công bố các bài viết về sự cần thiết phải vâng giữ mọi điều răn của Đức Cha và của Con để được cứu rỗi, một số độc giả tỏ ra khó chịu và bình luận như sau: *“Nếu vậy thì chúng ta sẽ phải giữ tất cả 613 điều răn à!”*

Những bình luận như vậy cho thấy rằng phần lớn mọi người hoàn toàn không biết con số bí ẩn này — vốn không hề xuất hiện trong Kinh Thánh — đến từ đâu, và nó thật sự nói về điều gì.

GIẢI THÍCH NGUỒN GỐC CỦA HUYỀN THOẠI

THEO DẠNG HỎI ĐÁP

Trong bài học này, chúng tôi sẽ giải thích nguồn gốc của huyền thoại này dưới dạng hỏi đáp.

Chúng tôi cũng sẽ làm rõ những điều răn thật của Đức Chúa Trời, như đã được ghi lại trong Kinh Thánh, mà mọi người kính sợ Đức Cha và hy vọng được Ngài sai đến cùng Con để nhận sự tha thứ tội lỗi phải nỗ lực vâng giữ.

CÂU HỎI: “613 điều răn” là gì?

TRẢ LỜI: “613 điều răn” (613 Mitzvot) là một sáng tạo của các giáo sĩ Do Thái vào thế kỷ 12 SCN dành cho người Do Thái thực hành. Tác giả chính của hệ thống này là giáo sĩ và triết gia người Tây Ban Nha [Môi-se Maimonides](#) (1135–1204), còn được gọi là Rambam.

CÂU HỎI: *Thật sự có 613 điều răn trong Kinh Thánh không?*

TRẢ LỜI: Không. Những điều răn thật của Đức Chúa Trời thì ít và dễ vâng giữ. Ma quỷ đã dựng nên huyền thoại này như một phần trong kế hoạch dài hạn để thuyết phục loài người từ bỏ sự vâng phục Chúa. Chiến lược đó đã bắt đầu từ vườn Ê-đen.

CÂU HỎI: *Con số 613 đến từ đâu?*

TRẢ LỜI: Con số này đến từ truyền thống giáo sĩ và khái niệm số học Do Thái, theo đó mỗi chữ cái trong bảng chữ cái Do Thái có giá trị số. Một truyền thống cho rằng từ *tzitzit* (ציצית), nghĩa là “tua áo” hoặc “dây tua” (xem Dân số ký 15:37-39), có tổng giá trị số là 613 khi cộng các chữ cái lại với nhau.

Cụ thể, theo huyền thoại đó, các dây tua này có giá trị số là 600, cộng với tám sợi và năm nút sẽ được tổng cộng 613 — tượng trưng cho số điều răn trong luật pháp (Torah). Cần nhấn mạnh rằng việc đeo *tzitzit* là một điều răn thật sự mà mọi người đều phải vâng giữ, nhưng mối liên hệ giữa *tzitzit* và con số 613 chỉ là tưởng tượng. Đây là một trong những “truyền thống của người xưa” mà Chúa Giê-su đã đề cập và lên án (xem Ma-thi-ơ 15:1-20). [[Xem bài học về tzitzit](#)]

CÂU HỎI: *Làm thế nào họ tạo ra đủ điều răn để khớp với con số 613 từ tzitzit?*

TRẢ LỜI: Bằng sự nỗ lực và sáng tạo rất lớn. Họ chia nhỏ các điều răn thật thành nhiều mệnh lệnh nhỏ hơn để làm tăng số lượng. Họ cũng thêm vào hàng loạt điều răn liên quan đến chức tế lễ, Đền Thờ, nông nghiệp, chăn nuôi, các lễ hội, và nhiều lĩnh vực khác.

CÂU HỎI: *Vậy các điều răn thật mà chúng ta phải vâng giữ là gì?*

TRẢ LỜI: Ngoài Mười Điều Răn, còn một số điều răn khác, tất cả đều dễ vâng giữ. Một số điều áp dụng riêng cho nam giới hoặc nữ giới, một số khác cho cộng đồng, và vài điều dành riêng cho những nhóm cụ thể như nông dân hoặc người chăn nuôi. Nhiều điều răn không áp dụng cho người tin Chúa vì chúng dành riêng cho dòng dõi Lê-vi, hoặc có liên hệ đến [Đền Thờ tại Giê-ru-sa-lem](#), nơi đã bị phá hủy vào năm 70 SCN.

Chúng ta phải hiểu rằng hiện nay, trong thời kỳ sau rốt, Đức Chúa Trời đang kêu gọi tất cả con cái trung tín của Ngài chuẩn bị sẵn sàng, vì bất cứ lúc nào, Ngài sẽ đem chúng ta ra khỏi thế gian bại hoại này. Đức Chúa Trời chỉ đem đi những ai nỗ lực vâng giữ mọi điều răn của Ngài, không trừ điều nào.

Đừng theo các lời dạy và gương sống của các lãnh đạo mình, nhưng hãy chỉ theo những gì Đức Chúa Trời đã truyền phán. Người ngoại không được miễn trừ khỏi bất kỳ điều răn nào của Đức Chúa Trời:

*“Hội chúng sẽ có một luật lệ như nhau cho các người và cho **người ngoại bang** [גֵּר] — người xa lạ, ngoại quốc, không phải Do Thái] cư ngụ giữa các người; đây là một **quy định đời đời** cho các thế hệ các người:*

trước mặt Đức Giê-hô-va, luật đó sẽ áp dụng như nhau cho các người và cho **người ngoại bang** cư ngụ giữa các người. Một luật pháp và một mạng lệnh sẽ áp dụng cho cả hai” (Dân số ký 15:15-16).

Ngoài Mười Điều Răn, còn có một số điều răn khác, tất cả đều dễ vâng giữ. Đức Chúa Trời đã truyền cho Môi-se dạy chúng ta điều mà Chúa mong đợi nơi chúng ta.

Thuật ngữ “người ngoại cư ngụ giữa các người” chỉ về bất kỳ người nào không phải Do Thái nhưng muốn hiệp với dân tộc được chọn của Đức Chúa Trời để được cứu. “*Các người thờ điều mình không biết; chúng ta thờ điều mình biết, vì **sự cứu rỗi đến từ người Do Thái***” (Giăng 4:22).

Dưới đây là các điều răn mà phần lớn người Cơ Đốc ngày nay thường phớt lờ — nhưng tất cả đều đã được Chúa Giê-su, các sứ đồ và môn đồ của Ngài vâng giữ. Chúa Giê-su là gương mẫu của chúng ta.

CÁC ĐIỀU RĂN DÀNH CHO NAM GIỚI:

- **Tóc và râu:** “Các người không được cắt tóc quanh đầu, cũng không được làm hồng mép râu của mình” (Lê-vi 19:27). [[Xem bài học về tóc và râu của người tin Chúa](#)]
- **Tzitzit (dây tua áo):** “Hãy bảo con trai Y-sơ-ra-ên làm cho mình những tua áo ở nơi góc áo qua mọi thế hệ... và khi nhìn thấy, các người sẽ nhớ mọi điều răn của Đức Giê-hô-va” (Dân số ký 15:37-39). [[Xem bài học về tzitzit](#)]

- **Phép cắt bì:** “*Khi con trai được tám ngày tuổi, các người phải làm phép cắt bì... Cả người bản xứ lẫn người ngoại đều như nhau.*” (Sáng thế ký 17:12). [[Xem bài học về người tin Chúa và phép cắt bì](#)]

ĐIỀU RĂN DÀNH CHO NỮ GIỚI:

- **Kiêng quan hệ trong thời kỳ kinh nguyệt:** “*Nếu ai nằm với một người nữ trong thời kỳ bệnh lý và lộ thân thể nàng... thì cả hai sẽ bị tiêu diệt khỏi dân sự mình*” (Lê-vi 20:18).

CÁC ĐIỀU RĂN DÀNH CHO CỘNG ĐỒNG:

- **Ngày nghỉ Sa-bát:** “*Hãy nhớ ngày Sa-bát để giữ nó làm ngày thánh. Người sẽ làm công việc trong sáu ngày... nhưng ngày thứ bảy là ngày Sa-bát của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người*” (Xuất Ê-díp-tô ký 20:8-11). [[Xem bài học về ngày Sa-bát](#)]
- **Thức ăn bị cấm:** “*Trong các loài vật sống trên đất, các người được phép ăn những loài sau đây...*” (Lê-vi 11:1-46). [[Xem bài học về các loại thịt bị cấm đối với người tin Chúa](#)]

CÂU HỎI: Trong các thư tín, có phải Phao-lô nói rằng Chúa Giê-su đã vâng giữ tất cả các điều răn thay cho chúng ta và đã hủy bỏ chúng qua cái chết của Ngài?

TRẢ LỜI: Tuyệt đối không. Chính Phao-lô hẳn sẽ kinh hãi nếu thấy các mục sư ngày nay đang giảng dạy điều gì trong các hội thánh dựa trên lời ông viết. Không một con người nào — kể cả Phao-lô — được Đức Chúa Trời ban thẩm quyền để thay đổi dù chỉ một chữ trong Luật pháp thánh và đòi hỏi của Ngài. Nếu điều đó là thật, thì cả các nhà tiên tri lẫn Chúa Giê-su đã phải nói rõ rằng Đức Chúa Trời sẽ sai một người nào đó từ Tạt-sơ với thẩm quyền ở cấp độ như vậy. Nhưng sự thật là: Phao-lô không hề được nhắc đến — không bởi các nhà tiên tri trong Tanach (Cựu Ước), cũng không bởi Đấng Mê-si trong bốn sách Phúc Âm. Một vấn đề hệ trọng như vậy thì Đức Chúa Trời đã không thể không đề cập.

Các nhà tiên tri chỉ nhắc đến ba nhân vật xuất hiện trong thời kỳ Tân Ước: Giu-đa (Thi Thiên 41:9), Giảng Báp-tít (Ê-sai 40:3), và Giô-sép xứ A-ri-ma-thê (Ê-sai 53:9). Không có bất kỳ đề cập nào về Phao-lô — vì ông không hề dạy điều gì bổ sung hay mâu thuẫn với những gì đã được bày tỏ bởi các nhà tiên tri hay Chúa Giê-su.

Bất kỳ Cơ Đốc nhân nào tin rằng Phao-lô đã thay đổi điều gì đó trong những điều đã được viết từ trước thì cần phải xem xét lại cách hiểu của mình để điều chỉnh theo lời các tiên tri và Chúa Giê-su — chứ không phải làm ngược lại, như hầu hết người ta vẫn làm.

Nếu ai đó không thể làm cho các thư của Phao-lô phù hợp với các tiên tri và Chúa Giê-su, thì tốt hơn nên gác chúng sang một bên, còn hơn là bất tuân Đức Chúa Trời vì hiểu sai lời của một con người. Lý lẽ như vậy sẽ không được chấp nhận trong ngày phán xét.

Không ai có thể thuyết phục Đấng Phán Xét rằng: “Con vô tội khi phớt lờ các điều răn của Cha vì con đã theo Phao-lô.” Đây là điều đã được bày tỏ về thời kỳ cuối cùng: “*Đây là sự nhẫn nại của các thánh đồ, là những người giữ các điều răn của Đức Chúa Trời và giữ đức tin nơi Đức Chúa Giê-su*” (Khải Huyền 14:12).

CÂU HỎI: Có phải Đức Thánh Linh đã soi dẫn những sự thay đổi và hủy bỏ trong Luật pháp của Đức Chúa Trời?

TRẢ LỜI: Ý tưởng như vậy gần như là phạm thượng. Đức Thánh Linh là chính Thần của Đức Chúa Trời. Chúa Giê-su đã phán rõ rằng việc ban Đức Thánh Linh là để dạy dỗ chúng ta bằng cách **nhắc lại** những điều Ngài đã phán dạy: “*Nhưng Đấng Bảo Trợ là Đức Thánh Linh mà Cha sẽ sai đến nhân danh Ta, sẽ dạy dỗ các con mọi điều và **nhắc lại** cho các con nhớ tất cả những gì Ta đã phán cùng các con*” (Giăng 14:26).

Không có chỗ nào nói rằng Đức Thánh Linh sẽ mang đến một giáo lý mới chưa từng được Con hoặc các tiên tri của Cha giảng dạy. Sự cứu rỗi là chủ đề quan trọng nhất trong toàn bộ Kinh Thánh, và mọi điều cần thiết về nó đã được bày tỏ trọn vẹn bởi các tiên tri và bởi Chúa Giê-su: “*Vì Ta không tự mình nói, nhưng chính Cha là Đấng đã sai Ta truyền lệnh [ἐντολή (entolē) — điều răn, mệnh lệnh, chỉ dẫn] cho Ta phải nói điều gì và phải nói như thế nào. Và Ta biết rằng điều răn [entolē] của Ngài là sự sống đời đời. Vậy nên mọi điều Ta nói, chính là những gì Cha đã truyền bảo Ta nói*” (Giăng 12:49-50).

Có một mạch khái tượng xuyên suốt — và đã kết thúc nơi Đấng Christ. Chúng ta biết điều này bởi vì, như đã trình bày trước đó, không có lời tiên tri nào nói về việc Đức Chúa Trời sẽ sai thêm bất kỳ ai mang giáo lý nền tảng mới sau Đấng Mê-si. Mọi khái tượng sau sự sống lại đều liên quan đến thời kỳ sau rốt, và không có gì nói rằng sẽ có những giáo lý mới từ Đức Chúa Trời xuất hiện giữa Chúa Giê-su và tận thế.

Tất cả các điều răn của Đức Chúa Trời là liên tục và đời đời, và chúng ta sẽ bị phán xét theo chúng. Những ai làm hài lòng Đức Cha thì được Ngài sai đến cùng Con để được cứu chuộc. Còn những ai không vâng giữ các điều răn của Cha thì không làm hài lòng Ngài, và không được sai đến cùng Con: “*Vì thế Ta đã nói với các con rằng không ai có thể đến cùng Ta nếu Cha không ban điều đó cho người ấy*” (Giăng 6:65).